

Det ska vara underbart härligt ljuvligt att leva!

Pojken som aldrig fick någon medkänsla. Aldrig någon uppmuntran och beröm. Som aldrig överhuvudtaget fick någon kärlek.

När han var 6 år så började han dricka ur föräldrarnas barskåp. När pojken var 8 år gammal så satt han med polarna inne i skogen och sniffade kontaktlim och drack starköl.

Vid 10 års ålder så drog pojken sin första lina kokain och när han hade fyllt 12 år så levererade han för första gången knark och vapen. Han orkade inte vara här och nu i verkligheten. Hans så kallade föräldrar lade inte notis om att han existerade. De var ett par nyrika pingstväänner med en fin och stor villa.

Pojkens tre syskon var alla riktigt riktigt störda, rubbade och psykiskt sjuka. Men det brydde sig inte deras mamma och pappa om eftersom de hade det så välsignat gott ställt ekonomiskt.

Gud ordnar allting så resonerade de, vi litar på vår älskade Gud. När pojken var 16 år så dog han av en överdos lite alla möjliga droger. På begravningen så spelade hans föräldrar så himla sörjande, bestörta och allmänt förkrossade, men vad de försökte luska ut var hur de skulle kunna komma åt sonens alla miljoner.

Deras övriga barn antingen tog livet av sig eller hamnade permanent på hispan.

Huvudsaken var dock att föräldrarna kunde bli rikare och alltmer förmögna. I kyrkan var de så snofsiga och respekterade med senaste mercan och ny ännu större och lyxigare villa.

De som Gud älskar de belönar han rikligen.

Det ska vara underbart härligt ljuvligt att leva!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten